

РЕШЕНИЕ

№ 2469

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **787** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на П. П. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Заповед № 1266з-116/ 16.01.2024 г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ /ГДБОП/ - МВР за налагане на дисциплинарно наказание "порицание" на държавен служител.

В жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспорената заповед с твърдение за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при провеждане на дисциплинарното производство, немотивираност на заповедта и недоказаност на дисциплинарното нарушение. Моли обжалваната заповед да бъде отменена. В проведеното открито съдебно заседание оспорването се поддържа от адв. Й., който представя писмена защита. Претендира присъждането на разноски по делото.

Ответникът – директор на ГДБОП - МВР, чрез процесуален представител юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде потвърдена обжалваната заповед като законосъобразна. Подробни съображения са развити в писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релеванните с жалбата

основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно, че жалбоподателят изпълнява длъжността старши разследващ полицай в сектор 02 „Разследване на трансгранична организирана престъпност, престъпления по линия наркотични вещества и контратероризъм“ към отдел 07 „Разследване“ при ГДБОП – МВР.

Със Заповед № 8121з-1231/ 07.08.2023 г. на основание чл. 33, т. 9 от ЗМВР вр. чл. 93, ал. 5 от Правилника за устройството и дейността на МВР, във връзка с публикации в средствата за масово осведомяване за допуснати съществени пропуски при провеждането на оперативно – издирвателните мероприятия, документирането и разследването на убийството на 22-годишна жена, извършено [населено място], обл. С. – град, е назначена комисия, която да извърши проверка на правомерността на действията на полицейски служители от СДВР и 08 РУ при СДВР, свързани с провеждането на ОИМ, документирането и разследването на убийството.

Съставен е доклад рег. № 4575р-1858 от 26.09.2023 г. до министъра на вътрешните работи, относно извършената проверка в СДВР съгласно Заповед № 8121з-1231/ 07.08.2023 г.

В хода на проверката комисията е установила следното:

В 16:16 часа на 06.04.2022 г. на ЕЕНСП 112 е получен сигнал от Ч. Б., че в дома му в [населено място], [улица], по време на сексуален контакт с него е починала интимната му приятелка М. С. на 22 г. от [населено място]. Сигналът е своевременно предаден на ОДЦ при СДВР.

Инспектор Н. Н., началник 03 сектор в отдел ОДЦ – СДВР, в качеството на оперативен дежурен на ОДЦ – СДВР, на 06.04.2022 г. осъществила връзка с оперативния дежурен на ОДЧ при 08 РУ – СДВР, на когото е разпоредено да организира изпращането на служители от състава на патрулно-постовата дейност за запазване на произшествието. Последователно за случая се уведомява директорът на СДВР, ресорният зам. директор на СДВР, началникът на отдел „Противодействие на криминалната престъпност“, началникът на отдел „Разследване“, главният дежурен на ОДЦ -ГДНП и оперативният дежурен в ОДЦ – МВР.

След като преценява тежестта на престъплението и фактическата и правна сложност на случая, главният оперативен дежурен разпорежда на местопроизшествието да се изпрати ДОГ, в чийто състав е включен разследващ полицай за провеждане на неотложни действия по разследването.

Мл. инспектор Р. Т., като младши оперативен дежурен в група ОДЧ при 08 РУ - СДВР, изпраща на адреса П. 856 в състав инспектор К. К. – полицейски инспектор в група „Охрана на обществения ред“ към сектор „Охранителна полиция“ при 08 РУ – СДВР, мл. експерт А. В., командир на отделение, и ст. Полицай Р. Д., назначен в наряд, съгласно утвърден график на служителите от 01 взвод на група „Охрана на обществения ред“ към сектор „Охранителна полиция“ при 08 РУ – СДВР. Своевременно Р. Т. уведомява В. С. – началник на 08 РУ – СДВР към онзи момент и докладва на главния оперативен дежурен в ОДЦ при СДВР. По разпореждане на началника на 08 РУ – СДВР, за оказване на съдействие на ДОГ от СДВР, на място са изпратени и инспекторите Д. М. и К. Й., разузнавачи от 01 група в СПКП при 08 РУ – СДВР.

Незабавно за случая е уведомяно ръководството на ГДНП и по тяхно разпореждане

на място са изпратени инспектори И. Д. и Д. Д., разузнавачи в сектор П. към отдел 01 КП при ГДНП.

Ч. Б. е задържан в 16:45 часа. Поставени са му белезници и е настанен в полицейски автомобил под надзор.

Местопроизшествието е запазено от служители на 08 РУ – СДВР и е посетено от ДОГ на СДВР. Извършен е оглед на местопроизшествието, проведени са първоначални действия по разследването и са снети обяснения от задържаното лице, от които е установено, че около 09:30 часа на 06.04.2022 г. М. С. пристига в дома на Б. с лек автомобил О. З. с рег. [рег.номер на МПС] . Дватамата имат интимна връзка от няколко месеца. По данни на Б., около 12:30 часа на същия ден, по време на сексуален акт, след „душене“ с помощта на кожена каишка за засилване на сексуалното преживяване, партньорката му престава да диша и умира. Объркан, Б. напуска дома си, взема автомобила, с който пристига жертвата и отива в района на П. езеро, където се разхожда безцелно няколко часа. Около 16:30 часа, след като осъзнава какво се е случило, Б. се връща в жилището си и съобщава за инцидента на тел. 112.

Комисията е установила, че в хода на образуваното ДП № 314/ 2022 г., във времето, когато делото се намира в 08 РУ – СДВР и се води от разследващ полицай са допуснати пропуски, част от които съществени, а именно: към материалите по делото липсва назначената с постановление от 07.04.2022 г. на инспектор П. Г. съдебно психолого-психиатрична експертиза, не е приложено постановление на СРП от 28.04.2022 г. с конкретни писмени указания на наблюдаващия прокурор; не е иззет и приобщен към материалите по ДП мобилния телефон на обвиняемия Ч. Б., респ. не са назначени съответните технически експертизи на апарата; не е възложено провеждането на целенасочени ОИМ за проверка на твърденията на извършителя за посещенията му на езерото П. с автомобила на жертвата непосредствено след деянието; не са приобщени по делото иззетите два броя тампони от влагиалищен секрет и секрет от устната кухина и не е назначена СМЕ; не е взет Д. материал от Ч. Б. и не са назначени съответните експертизи; не е взето под внимание и не са изяснени обстоятелствата, свързани с твърдението на Ч. Б., отразено в разпита му като обвиняемо лице на 07.04.2022 г., че при душнето на жертвата е ползван „синджир“, какъвто не е намерен на местопроизшествието.

На 05.08.2023 г., при разследването на извършеното от Ч. Б. двойно убийство на И. К. и Я. В. от [населено място], Б. е направил признание, че през месец април 2022 г. е извършил убийство на интимната си приятелка М. С. от [населено място], но пред полицията го е представил като инцидент по време на сексуален акт. За това убийство Б. заявява пред разследващите, че на 06.04.2022 г., в дома му в [населено място], след извършен сексуален акт без предпазни средства, С. заявява, че иска дете от него. Това го вбесява и той я хваща през врата с предмишниците на двете си ръце и я умъртвява, като я задушва. Впоследствие поставя на врата ѝ кожена кучешка каишка, която пристяга. Остава трупа на момичето в стаята и излиза. С личния си автомобил Сеат И. с рег. [рег.номер на МПС] отива до дома на приятеля си И. К. в [населено място]. От близкия магазин двамата закупуват алкохол. Там срещат Я. и И. – момичета от [населено място]. Четиримата се качват в автомобила и отиват до езерото П.. Пред тях Б. признава за извършеното деяние. И. го съветва да заровят трупа, но момичетата са на мнение, че най-правилно е да се обади на тел. 112. След като се връщат в [населено място] дава колата си на И., прибира се вкъщи и се обажда на тел. 112. В това време Я. и И. отиват в градинката пред дома му, за да „гледат шоу“. Пред пристигналите

служители на МВР Б. излага измислената от него версия, че С. е починала при душене с кожена каишка по време на сексуалния акт. Заблуждава ги и че след деянието е посетил езерото П. сам, като е отишъл до там с автомобила на жертвата О. З.. Пред разследващите Б. споделя и тогавашните си опасения, че полицаите ще направят справка с кой автомобил е пътувал до П. или ще му разгледат телефона и ще разберат, че ги лъже. Такива въпроси обаче, не са му задавани.

От събраните доказателства и техни анализ са установени две самостоятелни нарушения на служебната дисциплина, извършени от инспектор П. Г..

Първото нарушение се изразява в следното:

- Неизпълнение на разпоредбите на чл.68, ал. 1 от ЗМВР и чл. 3, ал. 1 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация;
- Не е проявена необходимата активност и инициативност от страна на инспектор Г. след назначаването на СППЕ на Ч. Б. същата да бъде своевременно изисквана, въпреки изричните указания на наблюдаващия прокурор в тази посока, което в крайна сметка е довело до забавяне на приобщаването ѝ по делото повече от седем месеца;
- Не е проявен оперативен интерес към ползвания от Б. мобилен телефон, който е иззет с протокола за извършени личен обиск при задържането му и който с разписка на инспектор Л. му е върнат преди привличането му в качеството му на обвиняемо лице. Разследващият полицай Г. не е положил усилия да из земе мобилните телефони на Б., което е ограничило възможността да бъдат установени лицата, с които Б. е контактувал непосредствено преди и след убийството на С., които евентуално да предоставят информация от значение за разследването;
- Не са приобщени към делото иззетите два броя тампони от влагалищен секрет и секрет от устната кухина и не е назначена СМЕ;
- Не е взет Д. материал от Ч. Б. не са назначени съответните експертизи;
- Инспектор Г. не е предприел действия по проверка на версията на Ч. Б. за смъртта на С. и движението му до езерото П..

Изброените нарушения са квалифицирани като неизпълнение на служебно задължение да „вземе всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия съобразно НПК за разкриване на обективната истина“, вменено му със специфична длъжностна характеристика рег. № 513р-29074/ 12.04.2018 г., утвърдена със заповед № 513з-2954/ 13.04.2018 г. на директора на СДВР, представляващи нарушения на служебната по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР „неизпълнение на служебните задължения“, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“.

Второто нарушение се изразява в това, че инспектор П. Г. - старши разследващ полицай в сектор „Разследване на трансгранична организирана престъпност, престъпления по линия наркотични вещества и контратероризъм“ към отдел 07 „Разследване“ при ГДБОП, в качеството му на разследващ полицай в сектор „Разследване“ при 08 РУ – СДВР и разследващ орган по ДП № 314/ 2022 г. на 08 РУ – СДВР, е извършил нарушение на чл.15, ал. 4 от ЗМВР, тъй като не е изпълнил указание на наблюдаващия прокурор Р. К., дадено му с постановление от 28.04.2022 г., а именно „Да се изиска информация от СО и отдел „Видеонаблюдение“ – СДВР за движението на лекия автомобил, посочен в обясненията на обвиняемия Б. в деня на деянието“. Квалифицирано е като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон“, за което на

основание чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“.

Със Заповед № 1266з-3337/ 23.10.2023 г. на директора на ГДБОП е образувано дисциплинарно производство срещу инспектор П. Г., старши разследващ полицай в сектор 02 „Разследване на трансгранична организирана престъпност, престъпления по линия наркотични вещества и контратероризъм“ към отдел 07 „Разследване“ при ГДБОП - МВР, за изясняване на данни за допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР, посочени в доклада до министъра на вътрешните работи с рег. № 4575р-1858/ 26.09.2023 г. от дирекция „Инспекторат“ МВР.

Копие от Заповед № 1266з-3337/ 23.10.2023 г. е връчено на П. Г. на 24.10.2023 г.

Съставена е обобщена справка рег. № 1266р-1188/ 11.01.2024 г. относно извършеното дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 1 от ЗМВР, назначено със Заповед № 1266з-3337/ 23.10.2023 г.

На 11.01.2024 г. на инспектор П. Г. е връчена покана рег. № 1266р-1188/ 11.01.2024 г. за запознаване с обобщената справка и всички материали от проверката, както и да даде допълнителни обяснения или възражения.

Депозирани са писмени обяснения с № 1226р-1427/ 12.01.2024 г.

Дадено е становище рег. № 1266р-1590/ 15.01.2024 г. по описа на ГДБОП, с което е предложено на основание чл. 197, ал. 3, т. 2 вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 и т. 15 от ЗМВР на инспектор П. Г. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за максимално предвидения в закона срок.

С оспорената в настоящото производство Заповед № 1266з-116/ 16.01.2024 г. на директора на ГДБОП – МВР на основание чл.204, т. 3, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР вр. чл. 15, ал. 4 от ЗМВР и чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР вр. с длъжностна характеристика рег. № 513р-29074/ 12.04.2018 г., утвърдена със Заповед 513з-2954/ 13.04.2018 г. на директора на СДВР, чл. 200, ал. 1, т. 15 и т. 11 от ЗМВР и чл. 197, ал.3, т. 2 от ЗМВР на инспектор П. Г. - старши разследващ полицай в сектор 02 „Разследване на трансгранична организирана престъпност, престъпления по линия наркотични вещества и контратероризъм“ към отдел 07 „Разследване“ при ГДБОП, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл. 204, т. 3 от ЗМВР – директора на ГДБОП, разполагащ с правомощията и компетентността да издава заповеди за налагане на дисциплинарни наказания.

Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл.210, ал.1 от ЗМВР реквизити - извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага;

срокт на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Заповедта е мотивирана, като са изложени конкретни съображения от фактическо и правно естество. Спазена е и установената форма на заповедта - писмена, като са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, поради което не е нищожна поради липса на форма.

При издаване на оспорената заповед са спазени всички съществени изисквания на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание, разписани в ЗМВР.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 1266з-3337/ 23.10.2023 г. на директора на ГДБОП, надлежно връчена на жалбоподателя на 24.10.2023 г. С последната е уведомен и за правата му по чл.207, ал.8 от ЗМВР, както и законовите срокове, в които следва да приключи дисциплинарното производство.

Заповед № 1266з-116/ 16.01.2024 г., с която на инспектор Г. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ е постановена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР.

В съответствие с императивната правна норма на чл. 195, ал. 2 от ЗМВР за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Краткият двумесечен срок се включва в двугодишния, като дисциплинарнонаказващият орган не може да се ползва от по-дългия срок, при наличие на предпоставки за приложение на по-краткия такъв (в случаите, когато нарушението и нарушителят са установени). По естеството си и двата срока са преклузивни по своя характер – погасяващи правото на дисциплинарнонаказващия орган да реализира дисциплинарна отговорност спрямо служителя-нарушител, независимо от доказаността на нарушението от субективна и обективна страна.

Спазването на сроковете по чл. 195, ал. 2 ЗМВР е процесуална предпоставка за законосъобразността на приключващия производството акт (заповед за налагане на дисциплинарно наказание), за наличието на която по аргумент от нормата на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът следи служебно.

Началото на двумесечния срок се поставя от момента на откриване на нарушението, който е установен в нормата на чл. 196, ал. 1 ЗМВР - това е моментът, в който органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган (чл. 196, ал. 2 ЗМВР).

От събраните по делото писмени доказателства се установява спазване както на двумесечния срок по чл. 195, ал. 2 ЗМВР, така и спазване на двугодишния срок от извършване.

В случая дисциплинарно наказващият орган се е запознал с обобщената справка с изх. № 1266р-1162/ 11.01.2024 г. на 15.01.2024 г., като е поставил резолюция „Запознат!“. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 16.01.2024 г. Видно от отбелязването на обобщената справка с изх. № 1266р-1162/ 11.01.2024 г., жалбоподателят е получил копие от същата и се е запознал с всички материали по дисциплинарното производство.

До инспектор П. Г. е отправена покана № 1266р-1188/ 11.01.2024 г. за

запознаване с обобщената справка и материалите по дисциплинарната проверка и даване на писмени обяснения, връчена в 14:45 часа на 11.01.2024 г.

Инспектор Г. е дал писмени обяснения с № 1226р-1427/ 12.01.2024 г.

По делото се установи, че на жалбоподателя е осигурена в пълен обем възможността да участва в производството като представя писмени обяснения и възражения след като се запознае с доказателствата по дисциплинарната преписка.

Предвид изложеното съдът не установява допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

Относно съответствието на заповедта с материалния закон:

От събраните в съдебното производство доказателства се доказва от обективна и субективна страна деянията, квалифицирани от ответника като нарушения на служебната дисциплина.

Заповед № 1266з-116/ 16.01.2024 г. на директора на ГДБОП – МВР, с която на инспектор П. Г. е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от една година, е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 АПК. Описанието на фактичката обстановка е подробно, същата е подведена под релевантния материален закон. Налице е уточняване за неизпълнението на кои точно задължения му е вменена дисциплинарна отговорност, в достатъчна степен се установяват нарушителят, деянието и неговата вина.

От събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е извършил вменените му дисциплинарни нарушения по чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР.

На инспектор Г. е наложено дисциплинарно наказание за нарушения, изразяващи се в това, че в качеството му на разследващ полицай по ДП № 314/2022 г., не е предприел необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. Не е проявил необходимата активност и инициативност след назначаването на СППЕ на Ч. Б. същата да бъде своевременно изисквана, въпреки изричните указания на наблюдаващия прокурор, което е довело до забавяне на приобщаването ѝ по делото повече от седем месеца. Не е положил усилия да изझे мобилните телефони на Б., което е ограничило възможността да бъдат установени лицата, с които Б. е контактувал непосредствено преди и след убийството на С., които евентуално да предоставят информация от значение за разследването. Не са приобщени иззетите два броя тампони от влагалищен секрет и секрет от устната кухина и не е назначена СМЕ. Не е взет Д. материал от Ч. Б. и не са назначени съответните експертизи. Инспектор Г. не е предприел действия по проверка на версията на Ч. Б. за смъртта на С. и движението му до езерото П.. Не е изпълнил указание на наблюдаващия прокурор Р. К., дадено му с постановление от 28.04.2022 г., а именно „Да се изиска информация от СО и отдел „Видеонаблюдение“ – СДВР за движението на лекия автомобил, посочен в обясненията на обвиняемия Б. в деня на деянието“.

Изброените нарушения са правилно квалифицирани като: 1/ Неизпълнение на служебно задължение да „вземе всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия съобразно НПК за

разкриване на обективната истина“, вменено му със специфична длъжностна характеристика рег. № 513р-29074/ 12.04.2018 г., утвърдена със заповед № 513з-2954/ 13.04.2018 г. н директора на СДВР, представляващи нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“. 2/ Неизпълнение на указание на наблюдаващия прокурор Р. К., дадено му с постановление от 28.04.2022 г., в нарушение на чл. 15, ал. 4 от ЗМВР, представляващо дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“.

Извършените нарушения от жалбоподателя са правилно квалифицирани. Същите са определени при изяснена фактическа обстановка, при пълно изследване на всички факти и обстоятелства по случая.

За неизпълнение на служебни задължения и на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, съгласно нормата на чл. 200 ЗМВР се налага дисциплинарно наказание "порицание". Размерът на наказанието, предвиден в закона, е от шест месеца до една година, като в настоящия случай е определен в максималния размер от една година. Правилно в случая за установените нарушения е наложено едно общо наказание "порицание" на основание чл.200, ал. 1, т. 11 и т. 15 от ЗМВР за максимално предвидения срок от една година.

На следващо място, в изпълнение на задължението си по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, наказващият орган е съобразил тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. От една страна същият е взел предвид, че инспектор Г. не е наказван дисциплинарно през време на службата му в МВР, отчетена е и повишената служебна натовареност на служителя в периода на допуснатите нарушения. От друга страна е съобразил, че деянията са извършени от служител на МВР, към когото изискванията са завишени, и който следва да спазва стриктно разпоредбите на ЗМВР.

Актът съответства и на целта на закона – да се предупреди и превъзпита държавния служител, като бъде подтикнат към точно и съобразено със закона изпълнение на възложената му държавна служба.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав достига до извод за законосъобразност на обжалвания административен акт – същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му, съответен е на целта на закона. Поради това жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и

предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева.

При направения извод относно изхода на спора ответникът има право на разноски. Искането за присъждане на юрисконсулско възнаграждение е направено своевременно, които съгласно направено своевременно искане и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, съдът присъжда в размер 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град, Трето отделение, 1-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Заповед № 1266з-116/ 16.01.2024 г. на директора на ГДБОП - МВР за налагане на дисциплинарно наказание "порицание" на държавен служител.

ОСЪЖДА П. П. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР разноски за юрисконсулско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: